

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل

پیاده سازی	تصحیح و ویرایش اولیه	ذکر مأخذ	ویرایش نهایی

شهادت مسلم و هانی

روز نهم ذیحجه که روز عرفه است، یک حادثه‌ی دیگر در رابطه با نهضت ابا عبدالله الحسین علیه‌السلام است؛ آن روز شهادت مسلم بن عقیل علیه‌السلام، پسر عموی امام حسین علیه‌السلام، و هانی بن عروه، آن دوست مُخلصِ اهل بیت علیهم‌السلام است.

مسلم بن عقیل به امر امام حسین علیه‌السلام، در پانزدهم ماه رمضان از مکه حرکت کرد. خود امام حسین علیه‌السلام تا روز هشتم ذیحجه ماندند؛ اما در پانزدهم ماه رمضان، به مسلم بن عقیل مأموریت دادند که به کوفه برود. او هم پانزدهم رمضان از مکه بیرون آمد و در پنجم ماه شوال وارد کوفه شد؛ که با آن استقبال عظیم مواجه شد؛ و آن جمع عظیم مردم، به نمایندگی از امام حسین علیه‌السلام با او بیعت کردند؛ اما بعد که حکم ابن زیاد به فرمانداری کوفه رسید و خودش هم در کوفه مُستقر شد؛ این مردم سست عهد و پیمان‌شکن، که در طول تاریخ رویشان سیاه است، او را تنها گذاشتند.

به خاطر دارید با امیر المؤمنین علیه‌السلام چه کردند! همین مردم کوفه بودند که حضرت خطاب به آنان می‌فرمودند: «وَاللَّهِ يُمِيتُ الْقُلُوبَ، وَ يُجَلِبُ الْهَمَّ، مِنْ اجْتِمَاعِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ عَلَى بَاطِلِهِمْ، وَ تَفَرُّقِكُمْ عَنْ حَقِّكُمْ»^۱ به خدا دل انسان می‌میرد؛ کوه غم و غصه بر سر انسان فرود می‌آید؛ وقتی می‌بیند اصحاب معاویه چگونه بر باطل خودشان مجتمع و متحد و مصممند! و شما بر حق خودتان، که من امیر المؤمنینم، چقدر متفرق و سست عهدید! از خون‌هایی که به دل امیر المؤمنین علیه‌السلام کردند! بعد در دوره‌ی امام مجتبی علیه‌السلام چقدر سست عهدی کردند! تا جایی که حضرت مجبور شدند آن قرار داد ترک مُخاصمه را با معاویه امضا کنند. و

^۱ . سید رضی، نهج البلاغه، خطبه‌ی ۲۷ و مجلسی، بحار، ج ۳۴، ص ۶۴.

بعد از آنها، اکنون سست عهدی‌شان را نسبت مسلم بن عقیل نشان دادند. این بزرگوار را چقدر غریبانه ترک کردند! تنه‌ایش گذاشتند! به گونه‌ای که هیچ کس نبود او را پناه دهد؛ حتی یک نفر. چقدر غریبانه در این شهر به شهادت رسید! تنها یک زن که از همه‌ی مردان عالم مردانگی بیشتری داشت، به مسلم پناه داد. اما فردای آن روز، مسلم بن عقیل در یک جنگ نابرابر، یک نفر در برابر یک شهر سپاه، آن‌گونه به شهادت رسید؛ و در حالی که سر او را از پیکر جدا کردند، پیکر بدون سر او را از بالای دارُ الإماره پرتاب کردند. این شهیدِ تشنه‌کامِ نخستینِ نهضت ابا عبدالله علیه‌السلام. و بعد هانی بن عروه، دوست او را آوردند؛ همان شخصی که به مسلم پناه داده بود؛ و منزل او محلّ ملاقات‌های مسلم بود؛ او را هم به شهادت رساندند. و امروز عزیزانی که به عتبات مشرف شدند، کنار مسجد کوفه، یک‌سو مرقد مطهر مسلم بن عقیل است؛ سوی دیگر، قبر مطهر هانی بن عروه است؛ این دو شهیدِ مظلوم و غریبی که سرهای مطهرشان از بدن‌هایشان جدا شد؛ پیکرشان را به اسب‌ها بستند و در کوی و برزن کشیدند تا نَسَق بگیرند؛ و نفس‌ها را در سینه حبس کنند؛ که کسی جرأت نکند از همراهی حسین علیه‌السلام سخن بگوید.